

POSTANOWIENIE SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
(trzecia izba)
z dnia 12 listopada 2008 r.

Sprawa F-88/07

Juan Luís Domínguez González
przeciwko
Komisji Wspólnot Europejskich

Służba publiczna — Asystent techniczny — Zarzut braku właściwości —
Zarzut niedopuszczalności — Brak właściwości Sądu

Język postępowania: hiszpański. Pełny tekst w języku niniejszego
Zbioru II-A-1 - 2005

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 236 WE i 152 EWEA, w której J.L. Domínguez González żąda zasądzenia od Komisji zapłaty kwoty 20310,68 EUR tytułem naprawienia poniesionej szkody, która została mu wyrządzona rozwiązaniem umowy o pracę po wykonaniu wstępnych badań lekarskich.

Orzeczenie: Sąd nie jest właściwy do rozstrzygnięcia niniejszego sporu. Każda ze stron pokrywa własne koszty.

Streszczenie

1. Urzędnicy — Skarga — Prawo do wniesienia skargi — Osoby żądające przyznania im statusu urzędników lub pracowników innych niż personel miejscowy (regulamin pracowniczy, art. 90, 91)

2. Urzędnicy — Regulamin pracowniczy — Warunki zatrudnienia innych pracowników — Zakres stosowania (art. 238 WE, 282 WE; warunki zatrudnienia innych pracowników, art. 1, 2, 3, 5)

1. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nie tylko osoby, które są urzędnikami lub pracownikami innymi niż personel miejscowy, ale również te, które żądają przyznania im takiego statusu, mają prawo wnieść do sądu wspólnotowego skargę na decyzję, która ich dotyczy, przy czym sąd wspólnotowy jest co najmniej właściwy do orzekania, w pierwszej kolejności, czy jest właściwy do zbadania dopuszczalności skargi i zasadności sporu.

(zob. pkt 64, 65)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 65/74 Porrini i in., 11 marca 1975 r., Rec. s. 319, pkt 13; sprawa 116/78 Bellintani i in. przeciwko Komisji, 5 kwietnia 1979 r., Rec. s. 1585, pkt 6; sprawa 123/84 Klein przeciwko Komisji, 20 czerwca 1985 r., Rec. s. 1907, pkt 10

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-74/98 Mammarella przeciwko Komisji, 19 lipca 1999 r., RecFP s. I-A-151, II-797, pkt 16

2. Regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia innych pracowników nie stanowią przepisów wyczerpujących, które mogą zakazywać zatrudniania personelu poza określoną w nich ramą prawną. Przeciwnie, przyznane

Wspólnocie uprawnienia na mocy art. 282 WE i 238 WE dotyczące zawiązywania stosunków umownych podporządkowanych prawu państwa członkowskiego obejmują zawieranie umów o pracę lub świadczenia usług. W tych okolicznościach zatrudnienie osoby na podstawie umowy odwołującej się wyraźnie do prawa krajowego może być uznane za nielegalne wyłącznie wówczas, gdyby instytucja pozwana określiła warunki zatrudnienia zainteresowanego nie z uwzględnieniem potrzeb służby, ale w celu uniknięcia zastosowania przepisów regulaminu pracowniczego lub warunków zatrudnienia innych pracowników, dopuszczając się w ten sposób naruszeń proceduralnych.

W celu zbadania, czy instytucja nie popełniła nadużyć proceduralnych, nie wystarczy ustalić, że mogła zgodnie z prawem stwierdzić, że różne typy umów przewidziane przez warunki zatrudnienia innych pracowników i podlegające właściwości sądu wspólnotowego nie były dostosowane do sytuacji współpracowników, którym chciała powierzyć pewne zadania, ale należy również zbadać, w drugiej kolejności, czy oferowane im warunki pracy spełniały minimalne wymogi socjalne, przyjęte w każdym państwie prawa.

(zob. pkt 70, 87)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: ww. sprawa Mammarella przeciwko Komisji, pkt 39, 40 i przytoczone tam orzecznictwo